

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 2234
Warszawa, 10 sierpnia 2000 r.*

Szanowny Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt powiadomić Pana Marszałka, że Senat na 64. posiedzeniu w dniu 9 sierpnia 2000 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

- o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji,
wraz z projektem tej ustawy.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senator Dorotę Czudowską do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

(-) wz. Andrzej Chronowski
Wicemarszałek Senatu

* W dniu 25 września 2000 r. została dostarczona opinia o zgodności projektu z prawem UE

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 sierpnia 2000 r.

w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.

Jednocześnie upoważnia senator Dorotę Czudowską do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

WICEMARSZAIEK SENATU

(-) Andrzej CHRONOWSKI

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335, Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29 poz. 356 i 358) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) nadawcą społecznym jest nadawca:

- a) którego program upowszechnia działalność charytatywną, wychowawczą i edukacyjną, upowszechnia wartości moralne, kultywuje tradycje oraz zmierza do ugruntowania tożsamości narodowej,
- b) w którego programie nie są rozpowszechniane audycje ani inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 5,
- c) w którego dziennym czasie nadawania programu, łączny dzienny czas nadawania reklam i telesprzedaży nie przekracza 7%,
- d) którego program spełnia odpowiednio wymogi stawiane nadawcom publicznym, określone w art. 21 ust. 2,
- e) który nie pobiera opłat z tytułu rozpowszechniania, rozprowadzania lub odbierania jego programu,";

2) w art. 6 w ust. 2 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

"3a) uznawanie, na warunkach określonych ustawą, za nadawcę społecznego,";

3) dodaje się art. 39b w brzmieniu:

"Art. 39b. 1. Stowarzyszenie, fundacja, kościół lub inny związek wyznaniowy o uregulowanej sytuacji prawnej albo ich osoba prawna może wystąpić do Krajowej Rady o uznanie za nadawcę społecznego.

2. Nadawca społeczny jest zwolniony z opłat za udzielenie lub zmianę koncesji.
 3. Nadawcy społecznemu przysługuje pierwszeństwo przy rozpatrywaniu wniosków o przydział częstotliwości.
 4. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 1a, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji. Przepis nie narusza przepisów art. 38.";
- 4) w art. 43 w ust. 1 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
"2a) programy krajowych nadawców społecznych dostępne na danym obszarze,".

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34 z późn. zm.) jest wprowadzenie, nie znanej dotąd prawu polskiemu, instytucji nadawcy społecznego. Jej istota polega na tym, że poprzez swoją działalność nadawca radiowy lub telewizyjny realizuje wartościowe funkcje o charakterze ogólnospołecznym, nie dążąc przy tym do wypracowania maksymalnego zysku, w zamian za posiadanie określonych, nadanych ustawą przywilejów, przede wszystkim o charakterze finansowym. Nadawca taki, realizując z własnego budżetu zadania o tzw. misyjnym charakterze, spełniać ma szczególne funkcje społeczne. Instytucja nadawcy społecznego, choć różnie ukształtowana, istnieje w Belgii, Francji, Holandii, Szwecji, Niemczech. Wydaje się, że nadszedł odpowiedni moment, aby została wprowadzona do polskiego porządku prawnego.

Projekt ustawy ustanawia zamknięty katalog przesłanek, których spełnienie będzie konieczne do uznania danego podmiotu za nadawcę społecznego przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Należy podkreślić, iż tylko łączne spełnienie wszystkich przesłanek spowoduje możliwość uzyskania takiego statusu. Ponadto projekt w taksatywny sposób statuuje krąg podmiotów uprawnionych do ubiegania się o uznanie za nadawcę społecznego przez organ koncesyjny; są to: stowarzyszenie, fundacja, kościół lub inny związek wyznaniowy o uregulowanej sytuacji prawnej albo ich osoba prawna. Przewiduje się zwolnienie nadawcy społecznego z opłat za udzielenie lub zmianę koncesji, a także przyznanie prawa pierwszeństwa przy rozpatrywaniu wniosków o przydział częstotliwości.

W celu wyeliminowania potencjalnych nadużyć w postaci naruszenia wymogów określonych w ustawie, projekt przewiduje sankcję w postaci uchylecia przez organ koncesyjny decyzji uznającej dany podmiot za nadawcę społecznego. Uchylenie decyzji przez Krajową Radę będzie wiązać się z obowiązkiem uiszczenia opłat za udzielenie lub zmianę koncesji na zasadach ogólnych wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji. Przytoczona sankcja nie będzie naruszać postanowień przepisu art. 38 ustawy o radiofonii i telewizji, ustanawiającego przesłanki cofnięcia koncesji nadawcy radiowemu lub telewizyjnemu.

Istotnym zapisem niniejszego projektu ustawy jest nałożenie obowiązku na operatora sieci kablowej, aby dostępne na danym obszarze programy krajowych nadawców społecznych były przez niego wprowadzane do sieci w kolejności następującej po wprowadzeniu ogólnokrajowych programów radiofonii i telewizji publicznej oraz regionalnych programów radiofonii i telewizji publicznej dostępnych na danym obszarze.

Uchwalenie ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji w proponowanym brzmieniu będzie asumptem do zaistnienia w polskich mediach coraz większej ilości wartościowych programów o szeroko pojętej tematyce ogólnospołecznej.

Zgodnie z opinią przedstawioną przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Pana Jacka Saryusza-Wolskiego, projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

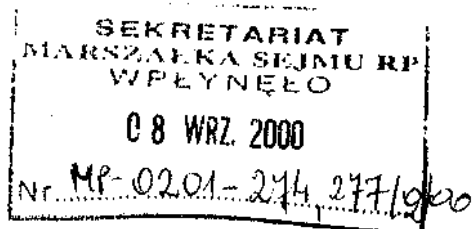

Warszawa, 6 września 2000 r.

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Prof. dr hab. Alicja Grześkowiak

GMS/1221/00/1802

Pan

Maciej Płażyński

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Informuję, że w uzasadnieniach wniesionych do Sejmu inicjatyw ustawodawczych Senatu: projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz innych ustaw nie było informacji dotyczących skutków finansowych tych projektów, bowiem wydawało się oczywiste, że te projekty nie pociągają owych skutków finansowych dla budżetu państwa. I tak:

1. w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji – brak jest bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa;
2. w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz innych ustaw – ustawa nie zwiększa wydatków z budżetu państwa, powstrzymuje jedynie przesunięcia środków finansowych w ramach budżetu państwa, które byłyby konsekwencją przejęcia szkół artystycznych przez jednostki samorządu terytorialnego.

Z poważaniem

Warszawa, dnia 25 września 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 31 ust. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu (M.P. z 1998 r. Nr 44, poz. 618 z późniejszymi zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji jest wprowadzenie do ustawy kategorii nadawcy społecznego.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

W prawie wspólnotowym znajdują się regulacje dotyczące telewizji. Najważniejsza z nich to tzw. dyrektywa „Telewizja bez granic” z 1997 r. (Dyrektywa Rady 89/552/EEC z 3 października 1989 r. zmodyfikowana dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/EC z 19 czerwca 1997 r.). Materia omawianego projektu nie pokrywa się jednak z jej zakresem regulacji. Przepisy projektu należy więc rozpatrywać z punktu widzenia ogólnej zasady swobody świadczenia usług, zawartej w artykule 49 (dawniej artykuł 59) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE). Artykuł ten zawiera zakaz ograniczania swobody świadczenia usług w stosunku do podmiotów prowadzących działalność na terenie innego państwa członkowskiego UE niż państwo odbiorcy świadczenia.

3. Układ Europejski

Wśród postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układu Europejskiego) zawarte jest także - w artykule 55 - zobowiązanie stopniowego umożliwiania wzajemnego świadczenia usług przez podmioty działające na terenie Polski i Wspólnoty na terytorium drugiej strony.

4. Analiza przepisów projektu

Przepisy zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji nie zawierają elementów dyskryminujących usługodawcę ze względu na kryterium narodowości. Nie naruszają one tym samym zakazu ograniczania swobody świadczenia usług z artykułu 49 TWE. Nie budzą one także zastrzeżeń z punktu widzenia artykułu 55 Układu Europejskiego.

5. Konkluzje

Opiniowany projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji jest zgodny z obowiązującym prawem Unii Europejskiej i postanowieniami Układu Europejskiego.

Opracował: Zespół Integracji Europejskiej
Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, telewizja

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 28 września 2000 r.

Cena - 0,48 zł + 22% VAT

